

droom in uitvoering vrouwen over hun nieuwe leven in de zon

met 5 unieke workshops
rond de Middellandse Zee

Uitzicht op de haven in Kalkan

Tot rust komen in het groen

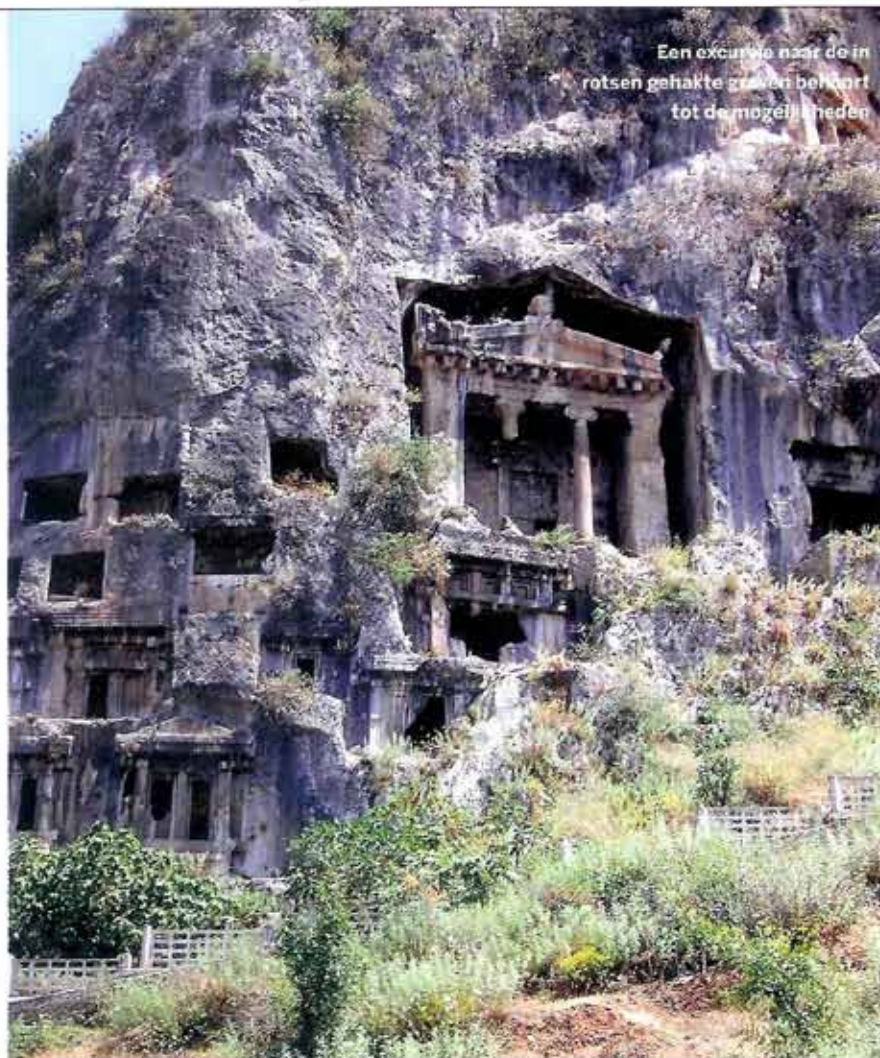

Pottenbakken kan ook bij Martha

Restaurant

Turkije

Een excursie naar de in rotsen gehakte graven behoort tot de mogelijkheden

Het tropische Patastraand bij Kalkan

Martha: 'Hier gaan mensen vanzelf gedichten schrijven'

damya, waar de cursisten vaak lunchen

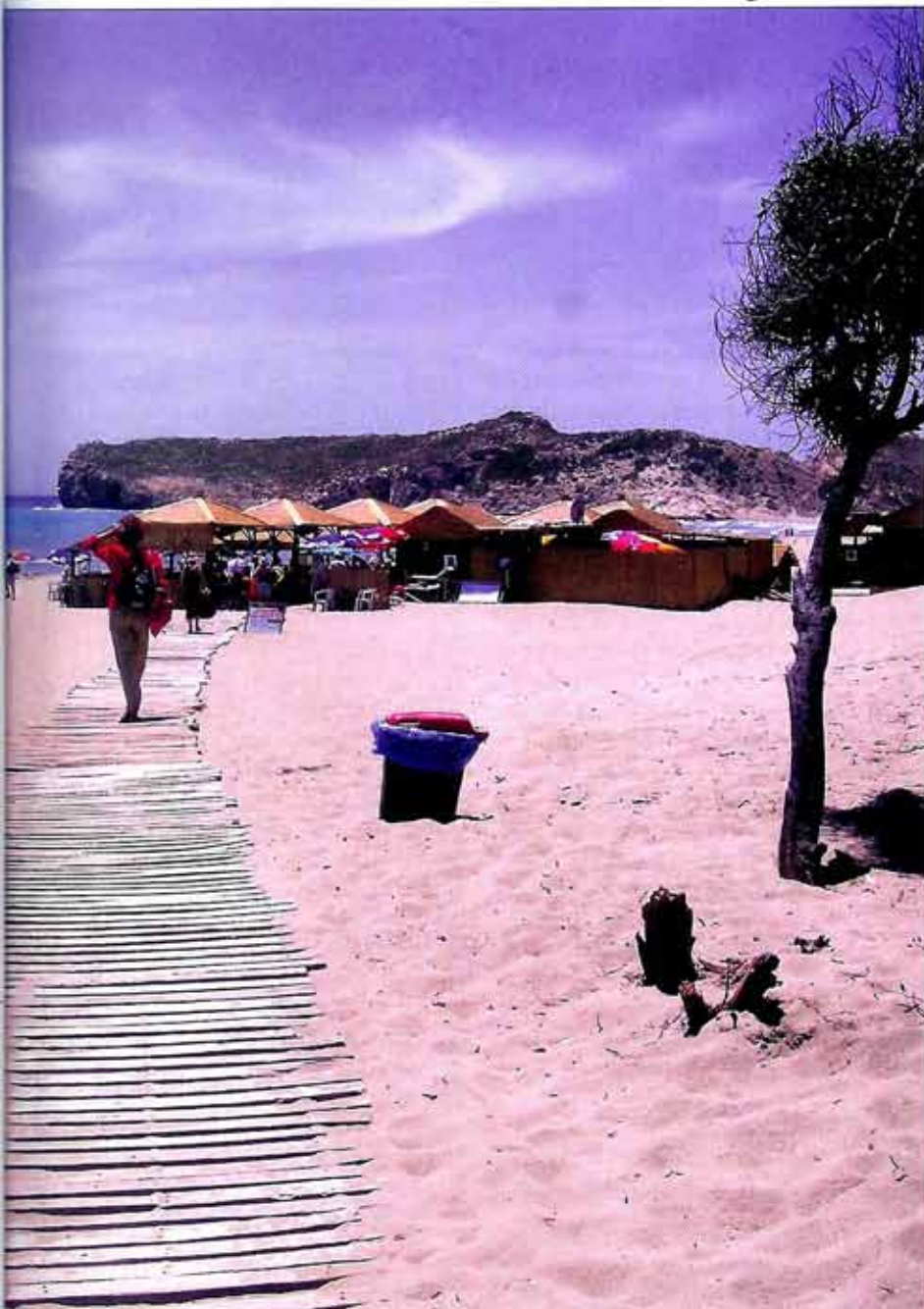

Martha Hauser: een tweede leven

Binnen is restaurant Bodamya Turkser dan Turks

Puzzelstukjes aan zee

Als ze in coma raakt, lijkt alles afgelopen voor Martha Hauser. Terwijl ze ligt te vechten voor haar herstel, is één speciale plek in Turkije constant in haar gedachten. 'Daar wilde ik nog een keer heen. En dan alleen maar dingen doen die ik leuk vond.'

Toen Martha (51) voor het eerst in Kalkan aankwam, had ze vanaf het eerste moment het gevoel dat ze er thuishoorde. 'Het zit hem niet alleen in de huisjes, de aardige mensen en de bougainville. Er hangt gewoon een sfeer die me aangrijpt. En mij niet alleen. Mensen gaan er gedichten schrijven. Reizigers die de hele wereld rondzwerven, hebben plotseling het gevoel dat ze hun bestemming hebben gevonden.'

Het was een plek om van te dromen in de maanden dat ze in het ziekenhuis lag. Het begon onschuldig. Een griepje, dacht ze. Lekker naar bed, even uitzieken. Maar al snel voelde ze zich zo beroerd dat ze toch maar een vriendin inschakelde. Die kwam, zag en sloeg alarm. De ambulance was er zo, maar tegen de tijd dat die bij het ziekenhuis aankwam, lag Martha al in coma. Ze had een bacteriële infectie die heftig huishield in haar lichaam. Toen ze na een week uit coma kwam, waren haar huid en gewrichten ernstig ontstoken. Ze kreeg >

Dit is de sfeer waar Martha van droomde

Even rust, kopje koffie op het terras en genieten van de blauwe zee

'Deelnemers veranderen in vrienden'

hersenvliesontsteking. Haar hartklep raakte ook ontstoken. Ze ging van de intensive care naar cardiologie, naar neurologie en terug. Ze zag mensen hoofdschuddend aan haar bed staan: deze mevrouw ging het niet halen. Maar ze haalde het wél.

Leven deel 2

'Het was mei, ik lag bij het raam. Als ik zo half bij bewustzijn was, kon ik soms een klein streepje blauwe lucht zien en dan fantaseerde ik over Turkije. Hoe fijn het daar was en wat ik daar graag zou willen doen. Creatief bezig zijn met andere mensen. De blauwgroene zee. De zon. De groene bergen. Daar dacht ik aan. En dan sukkelde ik weer weg.'

'Ben je niet boos?', vroeg een hoofdverpleger in de tijd dat ze na vier maanden langzaam weer begon te herstellen. 'Boos dat dit je overkomt en dat je dit mee moet maken?' 'Maar het had totaal geen zin om boos te zijn. Wat zou ik ermee bereiken? Het zou alleen maar energie kosten. En die energie had ik nodig voor andere dingen.

Ik heb mijn ziekte nooit als iets negatiefs ervaren. Al die maanden had ik het idee: ik kom hier wel uit. Tijdens die periode had ik alle tijd om mijn leven rustig te bekijken:

wat wil ik, wat ga ik doen als ik eruit kom?' Daarvoor had Martha van alles gedaan. Ze was ooit begonnen aan een studie rechten, maar de theorie boeide haar niet genoeg om de studie af te maken. Ze werkte als office-manager, bij een castingbureau. Altijd als spin in het web, als regelaar, organisator. Haar laatste baan was bij een assurantie-kantoor. 'Degelijk werk en het verdiende goed, maar het was absoluut niet mijn wereld. Ik had er alleen voor gekozen vanwege de zekerheid, omdat ik een relatie had met een Turkse architect. Maar Erdal kon niet aarden in Nederland – in Turkije werd hij op handen gedragen, hier voelde hij zich een tweederangs burger. Daar wordt een mens niet gelukkig van, al was er liefde zat. Mijn baan was niet leuk, mijn relatie liep stuk – misschien was daardoor mijn weerstand verminderd.' In elk geval was wel duidelijk: op het moment dat Martha uit het ziekenhuis kwam, zouden er dingen gaan veranderen. 'Ik begon aan deel 2 van mijn leven. Zo voelde het echt. Ik leefde in extra tijd. En ik dacht: nú ga ik leuke dingen doen.'

Rode draad

Creative vakanties organiseren in Turkije, dat was het plan. Maar er ging nog wel een

paar jaar overheen voor ze dat echt van de grond kreeg. 'Toen ik het ziekenhuis uitkwam, was ik een wrak. Ik kon bijna niets, ik moest zoeken naar woorden en kon me niet meer concentreren. Ik hield vast aan de gedachte dat ik zou herstellen, maar dat heeft alles bij elkaar wel een paar jaar geduurd. Ik besloot om heel goed naar mijn lichaam te luisteren. Dat was de les die ik eruit wilde trekken. Ik begon met zwemmen en heel langzaam bouwde ik het op.'

Ze volgde een pr- en een schrijfopleiding. Toen ze zich weer beter kon concentreren, ging ze als secretaresse werken in de advocatuur. Op een stoel, tussen de mensen, achter een computer. Elke keer een stapje verder, elke dag een beetje meer. 'Daarna werkte ik als officemanager bij een tv-omroep. Organiseren, regelen, leidinggeven – ik kón het nog.'

Toen ze zeker wist dat haar lijf het weer deed, sprong ze in het diepe. 'Mijn contract liep af; dit was het moment om voor mezelf te beginnen.' Terwijl ze aan een ondernemingsplan schreef, realiseerde ze zich dat er een rode draad zat in alles wat ze had gedaan. Haar contacten, haar werk- en levenservaring, haar studie en capaciteiten. Ze bleek het allemaal te kunnen gebruiken. Bij

Cursisten slapen in hotel Pirat.
Het hotel heeft een tuin en een zwembad

het regelen van publiciteit, het schrijven van teksten, het afsluiten van contracten, het zoeken van docenten. 'Alle puzzelstukjes vielen in elkaar. Het was alsof ik hier onbewust al die jaren naartoe had gewerkt.'

Applaus voor jezelf

Haar reisorganisatie heet Hayal, Turks voor droom of fantasie. Ze organiseert cursussen schrijven, tekenen en schilderen, keramiek en theater (samen met de Theaterschool Rotterdam). Ze barst nog van de plannen voor nieuwe workshops, wil samenwerken met zeilscholen en organisaties die kleinschalige reizen organiseren. 'Het allermooiste is zien hoe creativiteit mensen bij elkaar brengt. Mensen met verschillende achtergronden, die anders nooit met elkaar in contact zouden komen, worden in Kalkan vrienden omdat ze een hobby delen.'

Samen delen, dat is ook wat haar energie geeft. 'Ik heb een plek ontdekt die ik heel inspirerend vind en die deel ik graag met anderen. Natuurlijk moet je geld verdienen. Maar het is nog belangrijker dat mensen een fijne reis hebben. Een deelnemster aan een Hayal-workshop verzuchtte na afloop: 'Dit was de leukste vakantie die ik ooit heb gehad.' Het voelde als een applausje.'

esta-aanbieding All-in schrijfworkshop in Turkije

8 dagen voor € 900 i.p.v. € 950
12 dagen voor € 1200 i.p.v. € 1275

Periode: zaterdag 28 april t/m zaterdag 5 mei en dinsdag 24 april t/m zaterdag 5 mei 2007

Het all-in arrangement:

Zowel het 8-daagse als het 12-daagse reisarrangement bevat een 5-daagse Hayal-workshop naar keuze (dat kan, naast schrijven, fotografie, schilderen of koken zijn). Verder is inbegrepen: een retourticket van Schiphol naar Dalaman, transfers tussen het vliegveld en 4-sterrenhotel Pirat, zeven of elf overnachtingen op basis van een 1-persoonskamer en halfpension. Bij het 12-daagse arrangement worden ook nog twee historische en culturele excursies en een lezing georganiseerd.

8 of 12 dagen

De deelnemers komen aan op zaterdag en volgen van zondag tot en met donderdag 's ochtends workshops en hebben 's middags vrij. Deelnemers aan het 12-daagse arrangement beginnen met de excursies en sluiten zich vanaf zondag bij de workshops aan. Iedereen logeert in hotel Pirat, gelegen aan het pittoreske haventje van Kalkan. Op vrijdag worden de werkstukken geëxposeerd en is er een feestelijk afscheid. Zaterdag is de dag van de terugreis.

Meer weten of boeken?

Kijk op www.esta-online.nl of ga naar www.hayal.nl en vermeld dat je via esta boekt.